

EN:

With *The Mirror Stand*, the young French choreographer Stanley Ollivier creates a layered dance solo about identity and the performativity of the everyday. How can you develop your own identity in a history dominated by normative values and systems? How do you shape your specific existence within a universal context? Stanley Ollivier dives into the world of the imagination and looks back at some personal complexes. In a mix of seriousness, exaggeration and absurdity, the performance provides a unique insight into a physical transformation.

NL:

Met *The Mirror Stand* creëerde de jonge Franse choreograaf Stanley Ollivier een gelaagde danssolo over identiteit en de performativiteit van het alledaagse. Hoe kun je een eigen identiteit ontwikkelen in een geschiedenis die wordt gedomineerd door normatieve waarden en systemen? Hoe geef je vorm aan je specifieke bestaan binnen een universele context? Stanley Ollivier duikt de wereld van de verbeelding in en kijkt terug op enkele persoonlijke complexen. In een mix van sérieux, overdrijving en absurditeit geeft de voorstelling een bijzondere inkijk in een fysieke transformatie.

FR:

Avec *The Mirror Stand*, le jeune chorégraphe français Stanley Ollivier crée un solo de danse stratifié à propos d'identité et de performativité du quotidien. Comment développer sa propre identité dans une histoire dominée par des valeurs et des systèmes normatifs ? Comment donner corps à une existence spécifique dans un contexte universel ? Stanley Ollivier s'immerge dans un monde imaginaire et porte un regard rétrospectif sur quelques complexes personnels. Dans un brassage de sérieux, d'exagération et d'absurdisme, le spectacle permet d'entrevoir de manière très particulière une transformation physique.

Concept, choreography & performance: Stanley Ollivier – Artistic consultants: Kopano Maroga, Estefanía Álvarez Ramirez – Scenography & Textile Design: Benjamin Mengistu Navet – Assistance à la scénographie : Gabrielle Barbé – Music: Brahim Tall – Visual: Kenny Mala Ngombe – Video: Koblat Studio, Mary Szydłowska – Thanks to: The Iconic House Of Ninja, The Ballroom Scene, Lily Brieu Nguyen, Mooni Van Tichel and Rita Alves – Created in the frame of the Master Programme STUDIOS at P.A.R.T.S

OPEN STUDIOS XL
PIERRE-PATRICE KASSES

Le Cendrier du Gaze

23.04.2022 – 16:30 Les Brigittines (Studio)

In double bill with *The Mirror Stand* by Stanley Ollivier
Followed by an after talk moderated by Eric Niyibizi Cyuzuzo

EN:

In *Le Cendrier du Gaze*, Pierre-Patrice “Pepe” Kasses relates to the figure of Zwarte Piet. Can embodying such a controversial and charged symbol challenge and nuance our view of the black body? In this performance Pepe shows that as a black performer he often has to play roles that he has not chosen himself. Entering into a dialogue with Zwarte Piet is no mean feat, but little by little he shows a different side to himself. With his solo Pepe wants to place narratives from the past into a contemporary context and make them his own.

NL:

In *Le Cendrier du Gaze* verhoudt Pierre-Patrice “Pepe” Kasses zich tot de figuur van Zwarte Piet. Kan het belichamen van zo’n omstreden en beladen symbool onze blik op het zwarte lichaam uitdagen en nuanceren? In deze performance laat Pepe zien dat hij als zwarte performer vaak rollen moet spelen die hij niet zelf heeft gekozen. Een dialoog aangaan met Zwarte Piet is geen sinecure, maar beetje bij beetje laat hij zich van een andere kant zien. Met zijn solo wil Pepe narratieven uit het verleden in een hedendaagse context plaatsen en zich eigen maken.

FR:

Dans *Le Cendrier du Gaze*, Pierre-Patrice « Pépé » Kasses se glisse dans la peau du père Fouettard, qu’on appelle communément Zwarte Piet ou « Pierrot noir » en néerlandais. Incarner un symbole aussi controversé et chargé peut-il défier, nuancer le regard que nous portons sur le corps noir ? Dans cette performance, Pépé montre qu’en tant que performeur noir, il est souvent amené à jouer des rôles qu’il n’a pas choisis. Engager le dialogue avec Zwarte Piet n’est pas une sinécure, mais petit à petit, il se montre sous un autre aspect. À travers son solo, Pépé souhaite placer des récits anciens dans un contexte contemporain et se les approprier.

*Concept & performance: Pierre-Patrice Kasses – Dramaturgy & performance: Loucka Fiagan –
Production assistant: Chiara Monteverde – Partner: Buenos Tiempos, Int. – Residency support:
workspacebrussels*